

Ombudsman ČOV Károlyi řeší desítky případů ročně

14.1.2026 - Redakce ČOV | Česká olympijská

Jako ombudsman Českého olympijského výboru řeší každý rok desítky případů. Od sporů ohledně nominací na sportovní akce po obvinění z diskriminace. Právník Alexander Károlyi se ve sportovní legislativě pohybuje už 48 let a nejen o tom, jak ve své funkci dohlíží na dodržování olympijských principů, mluvil v rozhovoru pro Právo.

Ombudsmanem jste už od roku 2012. Mění se počet podání, která každý rok dostáváte?

Výrazněji se nemění, za kalendářní rok se pohybuje mezi 30 až 45. Některá témata jsou stejná, další reagují na aktuální dění ve společnosti, kdy sportovní instituce včetně Českého olympijského výboru věnují mimořádnou pozornost jakékoliv šikaně či diskriminaci například kvůli barvě pleti nebo náboženskému vyznání. Bohužel se objevily i případy, které měly znaky sexuálního obtěžování.

Jaké pravomoci máte? Jsou vaše vyjádření pro účastníky sporů závazná?

Ombudsman nerozhoduje, ale navrhuje, doporučuje a vydává stanoviska. Sportovní subjekty a jejich představitelé jsou povinni na to reagovat. Můžu nabídnout i řešení nebo se zúčastnit dalších jednání. Snahou ČOV je, aby docházelo k minimalizaci jakýchkoliv sporných kauz a aby nekončily u soudu, protože to trvá několik let a přináší další finanční náklady.

Vybaví se vám i nějaký specifický případ, který jste řešil?

Do insolvenčního řízení se dostal jeden bývalý úspěšný sportovec i jeho firma. A jeho předmětem byly i medaile, které získal, včetně olympijské. Jejich hodnotu určil soudní znalec. Sportovec mě požádal o výklad ombudsmana, jestli na to mají právo. Posoudil jsem, že medaile nejsou součástí majetková podstaty, kterou si můžete koupit, protože na jejich případný zisk se připravujete celý život.

Zmiňoval jste i obvinění z obtěžování, které naopak u soudu nezřídka končí.

To jsou složité kauzy. Třeba když jeden funkcionář posílal nezletilé svěřenkyni asi 150 textových zpráv osobního charakteru a tvrdil, že s tím nemá nic společného. Když ta sportovkyně požádala o omluvu a obrátila se na ombudsmana, najal si advokáta, že je poškozován. Tak tomu nebylo, ale musíte situaci řešit s respektem k právům obou stran. Všechny esemesky jsem nechal notářsky ověřit, dotýčný pak pod tlakem nadřízených odstoupil a poškozená nechtěla nic jiného než již zmiňovanou omluvu.

Dohlížel jste i na vyšetřování „covidového letu“ do Tokia, což byla také hodně spleť kauza, která neměla v minulosti obdoby.

To je pravda. Nemáte k dispozici vyšetřovací metody jako orgány činné v trestním řízení, nejste na té palubě... Měli jsme specialistu zmocněnce, který měl covidovou prevenci na starosti, i lékařský tým, a jak se později ukázalo, nedošlo ze strany ČOV k žádnému pochybení. Tehdy se mě v televizi ptali, jestli by kvůli tomu neměl odstoupit pan Kejval jako předseda. Kdybychom přijali tuto bizarní filozofii, pak by museli odstoupit mimo jiné všichni prezidenti a premiéři, když nezabránili, aby se covid do jejich země dostal.

"Nezávislost instituce spočívá v rozhodování, ne v tom, že by za svá rozhodnutí nenesla zodpovědnost."

Časté spory se ve sportovním prostředí týkají dopingových kauz. Můžete se vyjadřovat i k

nim, nebo je v tomto směru Antidopingový výbor nezávislý?

Byl jsem v něm 21 let předsedou Rady expertů, kauzy jsem řešil už dříve ve fotbalovém prostředí, takže s antidopingem mám zkušenosti. Pokud se na mě někdo obrátí, samozřejmě to rozhodnutí jako ombudsman můžu posoudit. Nezávislost instituce spočívá v rozhodování, ne v tom, že by za svá rozhodnutí nenesla zodpovědnost.

Jednatřicet let jste působil ve fotbalové disciplínáře, teď třináct let jako ombudsman na ČOV. Zvenku se může zdát, že olympijské prostředí je férovější nebo čistší než fotbalové. Je to tak?

Na to je složité odpovědět, protože obě instituce jsou z titulu svých kompetencí nesrovnatelné. V ČOV jsou sdruženy jednotlivé sportovní spolky a každý může mít své problémy. A sebelepší prevencí nezabráníte tomu, aby se někdo nesnažil obejít nastavená pravidla. Zásadní rozdíl je v tom, že fotbal jako největší sport organizuje dlouhodobé soutěže, kde se jedná o vítězství, postup, sestup, účast v evropských soutěžích a samozřejmě o peníze... Český olympijský výbor má zase řadu aktivit a kompetencí se společensko-sportovním přesahem jako letní a zimní olympijské hry, Evropský olympijský festival mládeže, Světové hry, Olympiádu dětí a mládeže, fair play, olympismus a další. Ale také se už na mě jako ombudsmana obraceli rodiče, že jejich dítě nevyhrálo běžecký závod, protože ho podle jejich názoru soupeři blokovali nedovoleným způsobem.

České sportovní prostředí vyhlíží novelu zákona o sportu, která za končící vlády nebyla přijata. Je to podle vás problém?

Nejen podle mého názoru je dobře, že poslední novela nebyla přijata, protože neodpovídala skutečnému postavení sportu. Už samotným názvem, stát totiž nemůže řídit sport, ten je z hlediska Olympijské charty i zákona autonomní. Takže by to měl být zákon o podpoře sportu. Další věc je, že připomínky sportovních spolků v oblasti legislativy či dopingu nebyly dostatečně reflektovány. Věřím, že nová státní sportovní instituce k novele přistoupí tak, jako když ji kritizovala v opozičních lavicích, a podaří se nám společně nedostatky vyloučit.

S laskavým svolením autora a redakce Právo/Sport.cz.

<https://www.olympijskytytym.cz/article/ombudsman-cov-karolyi-resi-desitky-pripadu-rocne>